

сто на единъ видъ монотоненъ хроникьоръ на дневнитѣ скандали. Мене ми трѣбва нѣщо силно. Животътъ въ столицата несъмнено крие въ гъвкитѣ си и добри про- блѣски, и по-благородни вълнения, и потресающа трагедии. А че ги има—има ги. Животътъ е сложенъ, човѣшкитѣ побуждения сж най-разнообразни, има и ниски, и пазарски, има и по-високи; страсти, малки или голѣми, правятъ да биятъ сички гърди. Има и възвишени типове — не само егоизъмъ и глупостъ, но азъ не искамъ да ги измислямъ: нека ми ги подсказже живота. — Но за това имамъ нужда отъ помощта на случая — Единъ случай може да ме натъкне на най-неожиданото събитие, да ми открие рудницата на едно ново вдъхновение... А тоя случай нѣма да ми дойде на крака, при моятъ писменъ столъ: трѣбва самъ да го дирж, самъ да му се случж на пхтя. Ловецътъ, който се е наситилъ да бие бѣдни сивви врабчета по дърветата на двора си, и иска да удаари нѣкой важенъ дивечъ, нарамва пушката и отива въ широ- ката планина. Писателътъ, който търси тема за единъ вълнующъ и мощенъ расказъ изъ живота, може да намѣри лова си въ самиятъ кипежъ на живота. Прочее, на ловъ! нѣма да си лѣгнж довечера безъ да имамъ дивечътъ си въ записната си книжка!

II

Дребни впечатления.

Кардашевъ мина прѣзъ улица Левски, дѣто, освѣтнѣ нѣколко пайтона, возачитѣ на които се псувахж по ттур- ски, нищо особено не видѣ; прѣсѣче прѣзъ градската градина, още пуста и безлюдна; само на едно столче сѣдѣше вече една гувернантка и шареше съ омбрелата си пѣстѣлка, на който си играеше русо дѣтенце. Разумѣва се, нишищо вълнующе и потресающе нѣмаше въ тая пълна нѣмцѣоойка и Кардашевъ излѣзе на александровската площадь. Тѣука